

Aranajme

İlk ba-har-ol-mayın-ca bürün-me a-

-la gö-nül ta-li yar ol-mayın-ca se-me-si be-

-la gö-nül ta-li yar ol-mayın-ca

Se-me-si be-lâ gö-nül

E-zel-den kem-se şan-sım ka-der kis-met

u-tan-sın Ney-le-sin-de i-nan-sın böy-le-si fa-

-la gö-nül ney-le-sin-de i-nan-sın böy-le-si fa-

-la gö-nül Bu bağ-da ha-

-zar bit-mez gül-âc maz bül-bül öt-mez Bahar il-ti-

-fat et-mez ku-ru-muş da-la gö-nül ba-har il-ti-

-fat et-mez ku-ru-muş da-la gö-nül.

İstanbul, 1952

İlk bahar olmayınca
Bürünme ala gönül
Tali yâr olmayınca
Sevmesi belâ gönül

Ezelden Kem'se şansım
Kader kısmet utansın
Neylesinde inansın
Böylesi falâ gönül.

Bu bağda hezan bitmez
Gül açmaz bülbül ötmez.
Bahar iltifat etmez.
Kurmuş dala gönül.